

кásал бялій-ат свят мил и самоотвѣр-
 леніе-то страшно, са товá на смѣрть-
 тини-те словá, рéкал: повíкнах та
 майко, да ми повдýгнишь джрвá-та на-
 гжрб, чи съм стар, та немóга да ся
 повдýгнж. Вýдители сегá вíе, млáди
 дечýща, кólко е нýзено, додé сме млá-
 ди, додé ни джрвејт ржцé-те и ни
 гли́дат очý-те, да ся трýдим да сдо-
 бíум, що ше ни потрябува настáрость,
 от която немóеум да ся отречéм нá-
 когаш. Ибо в каквý би страдáнія да
 ся ненахóеда човяк, нéма нýщо да мý
 е пóмило от живót-ат: но тóйси мá-
 лій-ат живót да не ни е настáрость
 горчíв, та да ѿскаме против вóля-та
 Бóжія да ся избáвим от нéго, трéбе,
 додé сме млáди, да придобíум неизчр-
 пýмо сокрóвище, със коé да посрѣ-
 щаме на стáрость житéйски-те ющи